

«Το ξανθό γένος» των Ρώσων που θα σώσει την Ελλάδα.

Ένα ωραίο παραμύθι, που η Ελλάδα το πλήρωνε πάντα με αίμα

«Ακόμη τούτη η άνοιξη, ραγιάδες, ραγιάδες, όσο να 'ρθει ο Μόσκοβος να φέρει το σεφέρι...».

Επί Τουρκοκρατίας αυτό το δημώδες άσμα απηχούσε τους πόθους των σκλαβωμένων Ελλήνων ότι οι ομόδοξοι Ρώσοι θα τους βοηθούσαν να κερδίσουν την ελευθερία τους. Και τα χρόνια περνούσαν και οι ραγιάδες περίμεναν αλλά το «ξανθό γένος από τον Βορρά» δεν ερχόταν.

Και όταν κάποτε το έπραξε, ήταν για να εξυπηρετήσει αποκλειστικά και μόνο τα δικά του συμφέροντα.

Ορλωφικά. Οι Ρώσοι αντί να δώσουν όπλα, μοίραζαν στολές στους Έλληνες

Το 1770 η φιλόδοξη τσαρίνα Αικατερίνη Β΄ αποφάσισε να ξεσηκώσει τους σκλαβωμένους Έλληνες. Σκοπός της ήταν οι επαναστάτες να προκαλέσουν αντιπερισπασμό στους Τούρκους, ώστε τα ρωσικά στρατεύματα να καταλάβουν βόρειες επαρχίες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Στα τέλη του Φεβρουαρίου του ίδιου χρόνου έφθασαν στο λιμάνι της Κορώνης τα πρώτα ρωσικά πλοία με επικεφαλής τον Θεόδωρο Ορλώφ.

Η ρωσική δύναμη όμως (4.000 άνδρες) ήταν ανεπαρκέστατη για την επίτευξη του σκοπού. Οι επαναστάτες, όταν είδαν να ξεφορτώνονται τέσσερα κιβώτια με οπλισμό για ολόκληρη την Πελοπόννησο, γελούσαν για να μη κλάψουν. Εν τω μεταξύ, οι Ρώσοι μοίραζαν στους αγράμματους Έλληνες εθελοντές μεταφράσεις του στρατιωτικού ρωσικού κανονισμού! Και για να είναι πιο σίγουρος για το θαύμα, έντυσε τους Έλληνες με ρωσικές στολές. Θαύματα όμως δεν γίνονται και οι Τούρκοι συνέτριψαν τους «μεταμφιεσμένους». Οι Ρώσοι έφυγαν εγκαταλείποντας την Πελοπόννησο στο έλεος των Τούρκων. Τα στίφη των Αλβανών που έστειλαν οι τελευταίοι για την κατάπνιξη του κινήματος αιματοκύλισαν την Πελοπόννησο επί 10 χρόνια! Το 1785 άρχισαν εκ νέου πολεμικές προπαρασκευές της Μεγάλης Αικατερίνης κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Όπως και επί Ορλώφ, εστάλησαν σε όλες τις περιοχές της Ελλάδας πράκτορες της ρωσικής κυβέρνησης για να εξεγείρουν τους Έλληνες. Οι κλεφταρματολοί και οι πρόκριτοι, όμως, έχοντας πικρή πείρα από το Ορλωφικό Κίνημα, που τόσο ακριβά πλήρωσε τις συνέπειές του η Πελοπόννησος, αφού δεν είχαν τις εγγυήσεις για την αποστολή πολυάριθμων ρωσικών στρατευμάτων για να την ενισχύσουν, έμειναν ασυγκίνητοι στις εκκλήσεις της τσαρίνας.

Οι Ρώσοι συμμαχούν με τους Τούρκους στα Επτάνησα

Τον Οκτώβριο του 1798 ο ενωμένος ρωσοτουρκικός στόλος κατέλαβε τα Επτάνησα εκδιώκοντας τους Γάλλους του Ναπολέοντα. Τότε η τουρκική διοίκηση του Μοριά βρήκε ευκαιρία και ξεκίνησε τρομερό διωγμό κατά των αρματολών. Το μεγαλύτερο μέρος των τελευταίων εξοντώθηκε μην έχοντας πλέον πρόσφορο το καταφύγιο των Επτανήσων.

Ο τσάρος καταδικάζει την Ελληνική επανάσταση

Τον Φεβρουάριο του 1821 ο Αλέξανδρος Υψηλάντης κήρυξε την Επανάσταση στις Παραδουνάβιες ηγεμονίες με το σύνθημα «κινήθητε ω φίλοι και θέλετε ειδεί μια κραταιά δύναμη να υπερασπιστεί τα δίκαιά μας», υπονοώντας τη Ρωσία.

Παρά τις προσδοκίες όμως του Υψηλάντη, ο τσάρος Αλέξανδρος καταδίκασε το κίνημα και έδωσε άδεια στα τουρκικά στρατεύματα να εισέλθουν στις Ηγεμονίες και να καταπνίξουν την Επανάσταση.

Η ναυμαχία στο Ναυαρίνο. Στο πλευρό των Αγγλογάλλων

Η κατάσταση αλλάζει τον Οκτώβριο του 1827, όταν οι Ρώσοι πρωτοστατούν στην ναυμαχία του Ναυαρίνου, όπου ο ενωμένος αγγλογαλλορωσικός στόλος συντρίβει τον τουρκοαιγυπτιακό. Φυσικά, ο τότε τσάρος Νικόλαος Α΄ δεν βοηθά τους επαναστάτες εξαιτίας του «ομόδοξου», ούτε για να εκπληρώσει την προφητεία. Πολύ απλά, θέλει να διαλύσει τον στόλο της Οθωμανικής αυτοκρατορίας πριν από έναν ακόμη Ρωσοτουρκικό πόλεμο¹.

Φυσικά, τα πρώτα μετεπαναστατικά χρόνια η Ρωσία θα ασκήσει, μέσω του ρωσικού κόμματος, το μερίδιο της εξουσίας και επιρροής που της αναλογεί ως μια από τις προστάτιδες Δυνάμεις του νεοσύστατου ελληνικού κρατιδίου.

Το 1853 η Ρωσία εμπλέκεται σε πόλεμο στην Κριμαία εναντίον της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, της Γαλλίας και της Αγγλίας. Πράκτορές της υποδαυλίζουν τους πόθους των σκλαβωμένων Θεσσαλών, Μακεδόνων και Ηπειρωτών για επανάσταση και ένωση με τη μητέρα Ελλάδα. Ως αποτέλεσμα, οι Αγγλογάλλοι επιβάλλουν ναυτικό αποκλεισμό στην Ελλάδα και οι εξεγέρσεις σβήνουν.

Βομβαρδίζουν τους Κρήτες επαναστάτες

Το 1905 οι κάτοικοι της αυτόνομης Κρήτης εξεγείρονται κατά του ύπατου αρμοστή του νησιού πρίγκιπα Γεωργίου δυσαρεστημένοι από τους κακούς του χειρισμούς στο θέμα της

---

¹ Η θαλασσοταραχή έφερε τον τριεθνή στόλο στον κόλπο του Ναυαρίνου για να προστατευθεί. «Όταν έπεσε πυροβολισμός τυχαίος και απρόβλεπτος, ξεκίνησε η σύγκρουση που οδήγησε στην καταστροφή του τουρκοαιγυπτιακού στόλου». Κάπως έτσι, η κερδηθείσα ανεξαρτησία αποδίδεται στο λάθος των τριών ναυάρχων.

ένωσης με την Ελλάδα. Και ενώ η Γαλλία και η Αγγλία τηρούν μια στάση αναμονής, η Ρωσία στέλνει ένα πολεμικό της πλοίο το οποίο βομβαρδίζει τις θέσεις των επαναστατών.

Οι Ρώσοι στο πλευρό του Κεμάλ στη Μικρασία

Φυσικά η κατάσταση δεν άλλαξε ούτε όταν η Ρωσία, μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση και τον Εμφύλιο, μετασχηματίστηκε σε Σοβιετική Ένωση. Κατά τη διάρκεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας οι Σοβιετικοί ενίσχυσαν με κάθε στρατιωτικό και διπλωματικό μέσο τον Κεμάλ στον αγώνα του εναντίον του Ελληνικού Στρατού.

Άλλωστε ο Βενιζέλος είχε στείλει στρατεύματα εναντίον τους, στην Ουκρανική εκστρατεία και ήταν αντικομμουνιστής.

Οι ενέργειες των Ρώσων συνέβαλαν τα μέγιστα στην ήττα των Ελλήνων, τον ξεριζωμό των Ιώνων από την πατρώα γη και έθεσαν παράλληλα και ταφόπλακα στις προσπάθειες των Ποντίων για αυτονόμηση από την Οθωμανική αυτοκρατορία.

Η διώξεις των Ποντίων από τον Στάλιν

Την δεκαετία του '30 ο Στάλιν εφάρμοσε μια εκτεταμένη πολιτική διώξεων «επικίνδυνων» εθνικών μειονοτήτων που διαβιούσαν σε σοβιετικό έδαφος. Ως αποτέλεσμα, χιλιάδες Πόντιοι εξοντώθηκαν με την ανυπόστατη κατηγορία «εχθροί του λαού».

Φυσικά οι Σοβιετικοί έμειναν ασυγκίνητοι, όταν τον Απρίλιο του 1941 οι Γερμανοί επιτέθηκαν στην Ελλάδα. Πώς θα μπορούσαν άλλωστε να πράξουν διαφορετικά, όταν το γερμανοσοβιετικό σύμφωνο Ρίμπετροπ-Μολότοφ ήταν σε ισχύ; Μόνο όταν ο Χίτλερ έστρεψε τα πυρά του εναντίον τους, αποθέωσαν την ελληνική αντίσταση κατά των «ναζιστών εισβολέων».

Το φθινόπωρο του 1944 ο Κόκκινος Στρατός φθάνει στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα. Δεν τα περνά όμως προκειμένου να συγκρουστεί με τους υποχωρούντες Γερμανούς. Ο Στάλιν έχει συμφωνήσει με τον Τσώρτσιλ ότι η Ελλάδα θα παραμείνει υπό βρετανική επιρροή. Κατά συνέπεια οι Σοβιετικοί θα τηρήσουν αυστηρή ουδετερότητα και δεν θα ενισχύσουν την προσπάθεια του ΕΛΑΣ να καταλάβει την εξουσία τον ματωμένο Δεκέμβριο του 1944.

Κατά τη διάρκεια του ελληνικού εμφυλίου ούτε οι κομμουνιστές αντάρτες, ούτε οι αντίπαλοί τους θα μπορούσαν να είναι ευχαριστημένοι με τη σοβιετική στάση. Οι πρώτοι γιατί δεν έλαβαν άμεση βοήθεια από τους ομοϊδεάτες τους. Οι δεύτεροι γιατί η «σύμμαχος Σοβιετική Ένωση» προσέφερε έμμεση βοήθεια στους αντάρτες, εφόσον επέτρεπαν την υποστήριξη των

τελευταίων από όμορες χώρες (Βουλγαρία, Αλβανία, Γιουγκοσλαβία). Παράλληλα βέβαια, προσέφεραν κάθε δυνατή βοήθεια στην Αλβανία προκειμένου να μην ανακινηθεί από την Ελλάδα το Βορειοηπειρωτικό Ζήτημα. Φυσικά, δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι καθ' όλη τη διάρκεια του 20^{ου} αιώνα είτε ως Σοβιετική Ένωση είτε ως Ρωσία στήριξε κατά καιρούς τις βλέψεις Γιουγκοσλάβων, Βουλγάρων και Ρουμάνων εθνικιστών κατά της Ελλάδας, όσον αφορά στο Μακεδονικό και το Κουτσοβλαχικό ζήτημα.

Τι διδάσκουν τα παραπάνω; Ότι στη διπλωματία και τη γεωπολιτική δεν υπάρχουν αιώνιες φιλίες και αδελφά έθνη. Υπάρχουν μόνο συγκλίνοντα και αποκλίνοντα συμφέροντα. Άρα οι «κοινοί αγώνες Ελλάδας και Ρωσίας» πολύ απλά δεν υφίστανται.

Νίκος Γιαννόπουλος, Ιστορικός

Δημοσιευμένο στο: <http://www.mixanitouxronou.gr/> στις 14-05-2014